

Libový plátek

3 / HELVÍKOVICE / ZIMA 2021

„Neratov nejsem já, ale příběh
všech místních lidí a poutníků.“

Neratovský farář Josef Suchár

ÚVOD

**Milí čtenáři,
vážení kolegové a obchodní partneři,**

tématem zimního Libového plátku je RADOST. Na následujících stránkách se tak dočtete, co dělá radost lidem okolo nás a naší společnosti. Většinou to jsou skutky, které pomohou nebo potěší druhé. Lucii těší, že může s fenkou Zairin dělat radost dětem, pana Peška naplňuje práce se dřevem, které pak zdobí chovatelské centrum, pana faráře Sucháre těší, že lidé z Neratova mohou stále pracovat na všech provozech, a generálnímu řediteli dělá radost práce s lidmi, které má rád, a to nás v Dibaqu, myslím, těší všechny. Vypadá to tedy, že vedlejším produktem snažení se a dělání radosti druhým je také radost vlastní.

Milí čtenáři, přeji vám krásné a šťastné vánoční svátky, ať vás v novém roce radost provází na každém kroku.

... a jak říká pan farář Suchár, nezapomeňme radost sami hledat, protože pokud hledáme, tak ji najdeme.

Karolina Křenková

PF 2022

S radostí a chutí. Společně s Vámi.
Děkujeme! **Váš Dibaq, výrobce krmiv**
Fitmin, Bocus a thePet+

SPECIALISTA
NA VÝŽIVU ZVÍŘAT
dibaq.cz

Fitmin thePet+ bocus

Vydavatel: Dibaq, a. s., Helvíkovice 90, 564 01 Žamberk, IČ 25286366 /
Redakce: Zuzana Pecháčková, Ida Turayová / **Grafika a sazba:** Propagace Dibaq /
Distribuce: zaměstnanci společnosti a vybraná distribuční místa /
Tisk: Tiskárna V&H Print Hlávko s.r.o.
MK ČR E 24077

Obsah

4

Rozhovor
s generálním
ředitelem

6

Pestaurace

9

Rozhovor
s Josefem Suchárem

11

Co nového na farmě

14

Rozhovor
o canisterapii

16

Seriál o vzniku
granule

19

Křížovka

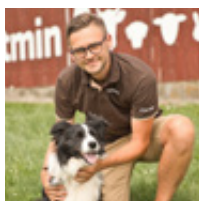

ANKETA Co vám dělá v životě radost?

Natálie Mládková, ošetrovatelka zvířat

Jsou to psi a zvířata. Ráda s nimi trávím čas a trénuji je. I doma mám tři borderky, se kterými jezdím na soutěže. Děláme agility, dog dancing a dog frisbee.

Tomáš Janota, obchodní manažer

Mám radost, když se můžu realizovat v pracovním životě a zároveň si užívat v soukromém životě. V práci mi dělá radost, že prodáváme smysluplné produkty, které zákazníci a jejich mazlíčci ocení, a zároveň se naše obchodní výsledky v posledních letech viditelně zlepšují. V soukromí mi dělá radost sport a cestování. Rádi si s manželkou zajdeme na dobrou večeři. A taky mne vždycky potěší, když Slavia vyhraje ve fotbale.

Pavla Hubálková, recepční

Největší radost mně jako mámě dělají moje skoro dospělé děti, a to nejen tím, když se jim daří ve škole a v životě, ale i tím, když za mnou přijdou jen tak si popovídat, svěřit se, postěžovat si, poradit se. Další mojí velkou radostí je jízda na kole, turistika, běh. Ráda zkouším, kolik kopců vyšlápnu, kolik dám kilometrů. No a v neposlední řadě mám radost, když přijdou v dohodnutém termínu řemeslníci na naše rekonstruující se bydlení.

Vojta Adamec, mistr extruze

Mám radost, když mohu dělat radost... třeba vzít děti na zmrzlinu rapidem.

*Bonboniéra pro psy
pod stromeček*

Dopřejte vašemu šampionovi výběr
přírodních pamlsků z čerstvého masa.

Přejeme všem mazlíčkům mlsné Vánoce!

Fitmin Purity Snax Collection 500 g koupíte:

Fitmin Shop Letohrad, Helvíkovice,
Kostelec nad Orlicí, Vysoké Mýto
nebo na fitmin.cz

ROZHOVOR S GENERALNÍM ŘEDITELEM

Radost je nedílnou součástí úspěchu

Petr Křivohlávek, generální ředitel společnosti Dibaq, si je dobře vědom toho, že zárukou dobře prosperující firmy jsou spokojení zaměstnanci. O to, jaký vztah má k radosti, co jemu samotnému dělá radost a jak se vytváří radost v Dibaqu, se podělil v následujícím rozhovoru.

Petre, na webu Dibaqu máte napsáno: „Děláme práci, která nás baví, s lidmi, které máme rádi.“ Co to znamená v praxi?

Vezmu to trochu obšírně. Všichni musíme chodit do práce, abychom se užívali. Potřebujeme uživit rodiny, sami sebe, splnit si sny a na to potřebujeme peníze. Myslím si, že jestliže máte někde trávit 8 až 12 hodin denně, nemůže to být jenom o vydělávání peněz, ale potřebujete mít okolo sebe lidi, se kterými vám je dobře, na které se můžete spolehnout, a potřebujete mít z té práce i emotivní zážitek. Nás provází zvířátka a business okolo zvířat je myslím radostnější a zajímavější právě díky tomu, že je obohacený o ten vzájemný vztah. Je to příjemnější, vidíme zákazníka, ale vidíme i to zvíře, jak se chová, jak funguje.

Není v businessu radost trochu zbytečná hodnota? Nejde tam spíš o něco jiného?

My jsme si tam radost dali pro sebe. Chceme práci opravdu dělat tak,

abychom se na sebe usmáli, abychom se zasmáli na začátku nebo v průběhu porady a aby se to prostředí, které bude radosti nakloněné a otevřené, vytvářelo napříč celou firmou. Není to tak, že bychom dělali jen business, my chceme, aby nám bylo dobře.

Jde to i jedno bez druhého? Mohli byste pracovat v radosti bez toho, aniž by to dávalo smysl po obchodní stránce?

Kdyby to nedávalo smysl z obchodního hlediska, tak se neužíváme, a to by bylo hippies – chvíli bychom se objímali a jásali a pak bychom to rozpustili. (smích) Víím o firmě, která má dobré výsledky a radosti tam není moc. Je to

i o nastavení šéfa a managementu, jak jsou hodně zaměřeni na výsledky. Petfood je jiný segment, protože my se říkáme, že krmíme zvířata, ale výsledkem není zaplněný žaludek. Výsledkem je to, že chovatel má zvíře, které mu poskytuje radost, sport, zábavu a plnohodnotný vztah.

Stává se vám někdy, že se radost z práce vytratí? Co s tím?

Byť říkám, že to je u nás o radosti, zrovna já jsem „křečák“. Potřebuju, abychom měli tah na branku. Třeba zrovna dnes jsem vytvářel napětí víc, než to bylo nutné... Když začnete trochu více tlačit, tak ten druhý začne trochu brzdit, a buďto si včas uvědomíte, že je to jen akce a reakce,

anebo ještě chvíli tlačíte, až vám to dojde. Výhoda je, že firma není jeden člověk, je to tým a v týmové dynamice se stane, že někdo hodí fór nebo řekne: „*A ještě kousek a budeme dokonalí a zachráníme celý svět.*“

Jak to mají vaši zaměstnanci s radostí? Co jim dělá radost?

Jak kdo. Máme kolegu, který je ve svém oboru hodně dobrý, a ten říká: „*Mám pořád pracovní nabídky, a tak jsem si uvědomil, co jsem se za ty roky všechno naučil, co všechno můžu, kde všude se realizuju.*“

Má radost z toho, že nějak roste, něco se naučil.

A proč máme radost jako hodnotu? Abychom si na to vzpomněli, aby nám to řekl třeba zaměstnanec: „*Hele, ale ta radost se poslední dobou nějak vytrácí.*“

Jak se vám daří teď?

Teď se nám daří obrátově o dvacet procent níž, protože jsme přišli o ruský trh. Profitově se nám daří výrazně níž, nicméně máme nástřel, jak to bude dál. Jsme schopní dlouhodobě fungovat. Máme z čeho vyrábět, máme do čeho balit, energii taky máme. Zatím to vypadá, že to půjde dobře. A kdyby to chvilku nešlo, prostě musíme stíhat vytvářet takové prostředí v rodinách a mezi námi kolegy, abychom se uměli podržet, uměli to překlenout a fungovali dál. Přestane to jít, až když se člověk vzdá.

Co vám udělalo v poslední době radost? Co byste mohl oslavit?

Aktuálně je to třeba Pestaurace, kterou jsme byli otvírat v Praze. Skupinka lidí měla zadání a oni si to zadání rozpracovali tak, že tam přijedete a můžete říct: „*Jé, tady to mají pěkně připravený!*“ Zjistíte,

že tam máte partu mladých lidí, kteří měli rámcové hrubé zadání, které posunuli výrazně dál. Vás nenapadne ani polovina z toho, co oni si nachystali.

Udělalo nám radost i to, že se ozvala Prima, že s námi chce dělat živý vstup. Bylo to ale brzo ráno, takže byl problém, aby bylo na to natáčení obsazeno. Pestaurace v tu brzkou ranní hodinu musela být živá a funkční. To když se povede, to je radost.

Bliží se doba svátků, co to znamená pro vaše odvětví?

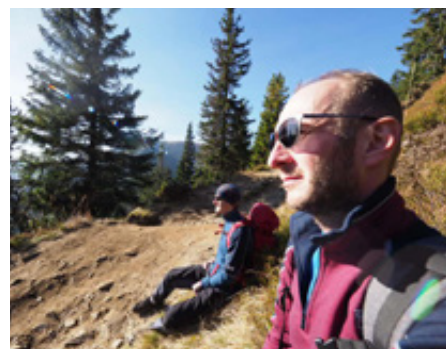
Před Vánoci se prodávají víc pochoutky, takže ty teď vyrábíme na sklad, abychom měli dostatečnou zásobu. Děláme i psí vánoční bonboniéry Fitmin Purity Snax. Výroba se zastaví Štědrým dnem nebo před Štědrým dnem, takže krásné na tom je i to, že lidé mohou být na Vánoce doma. Firma zase ožije až po Novém roce. Většina našich zákazníků dělá v lednu inventury, takže máme nižší prodeje, ale už s tím počítáme, a tak nepanikaříme, doženeme to později a odpočineme si.

Co vám osobně dělá radost?

V pracovním životě je to to, když firma šlape a když okolo nás jsou lidi, o které je možné se opřít. Když se nám daří dotahovat projekty a jsme v dobrých nákladech s dobrým hospodářským výsledkem.

V osobním životě to jsou zdánlivě obyčejné věci. K radosti mi stačí, když je venku krásný slunečný den, když můžu trávit čas s rodinou a něco spolu podnikáme. Mám rád motorky, moře a úplně mě to netáhne do hor. Ale teď jsem si několikrát uvědomil, když jsme podnikli cestu do hor, že jsem si to moc užil a bylo to lepší než u moře. Dělá mně radost cestování, poznávání nových míst a nových lidí. Mám rád taky zvířata, takže když vyrazíme na projíždku na koních, vyjedeme na kopec a vidíme do Orlických hor, tak je to nádherné.

A co radostného vás čeká teď v nejbližší době, na co se těšíte?

Teď jedeme s rodinou do Krkonoš, na což se moc těším. V práci mi dělá radost, že tu máme několik šikovných mladých lidí, kteří mají chuť se rozvíjet, a roste nám tu nadějná nová generace. Děkuju za to, že si povídáme, protože mám čas se chvilku zastavit, zamyslet se a uvědomit si své chvíle radosti.

POVEDLO SE NÁM

Pestaurace na cestách

Restaurace pro psí gurmány vyrazila na cesty napříč Českou republikou. Ojedinelá pojízdná restaurace pro psy měla svoji premiéru v polovině září v pražském parku Stromovka, kde si mohli její první psí zákazníci pochutnat na tom nejlepším menu dle vlastního výběru. Během podzimu pak Pestaurace zamířila třeba do Brandýsa nad Labem nebo do ZOO ve Dvoře Králové. „Cílem nového konceptu Fitmin Pestaurace je především potěšit psí gurmány a umožnit jim a jejich páníčkům nový zážitek z občerstvení na místech, kde se běžně pohybují,“ říká generální ředitel Petr Krívohlávek. Současná podoba psí restaurace na kolech vznikala řadu let a navázala na oblíbenou předchůdkyni, statickou Pestauraci ve formě stanu. „Upravený koncept navazuje na úspěšné představení Pestaurace v roce 2014. Vzhledem

k tomu, že naše Pestaurace již tenkrát zažila nemalý úspěch, rozhodli jsme se koncept oživit a vylepšit tak, aby byl moderní a vyhovoval jak čtyřnohým návštěvníkům, tak i jejich majitelům,“ dodává Petr Krívohlávek.

Gastronomický zážitek pro psy

Návštěva Pestaurace je zážitkem nejen pro psy, ale i pro jejich páníčky, kteří chtějí čím dál častěji dopřát svým parťákům něco z našeho lidského standardu. V jídelním lístku si podle pachové stopy pes sám vybere, na co má chuť, krmivo dostane naservírované na stříbrném talíři, ozdobené zeleninou a bylinkami. V samotném menu nechybí holistické krmivo Fitmin Purity, při jehož výrobě bylo použito čerstvé maso ve vysoké kvalitě. „Pejsek si z menu může vybrat sám

podle vůně a chuti, případně jeho páníčkovi s volbou pomůže proškolený personál,“ vysvětluje fungování Simona Müllerová, manager Fitmin Pestaurace.

Kdy bude u vás?

Nová pojízdná Fitmin Pestaurace je přizpůsobena potřebám psů tak, aby se na návštěvě cítili co nejlépe. Kromě výtečného psího menu čeká na čtyřnohé návštěvníky i psí hřiště. V zimním období bude naše restaurace na kolech sloužit především jako prodejna a od jara pojedje zase podle pevně stanoveného harmonogramu. Pokud ji nechcete promeškat, sledujte webové stránky www.pestaurace.cz.

Rozhovor s Ing. Tamarou

Jelinkovou, ředitelkou marketingu a obchodu Dibaq, a.s., která s myšlenkou Pestaurace přišla na český trh

Proč Pestaurace? Co vás vedlo k jejímu založení?

Pestaurace jako koncept vznikla již v roce 2014, kdy jsme chtěli našim zákazníkům přinést jiný způsob prezentace našich výrobků a zároveň úplně jiný zážitek z možného ochutnávání našich specialit. Lidé chodí do restaurací neustále, proč by nemohli psi? Už tehdy slavil tento nápad velký úspěch, proto jsme se po odmlce rozhodli Pestauraci znovu vzkřísit, zmodernizovat a uvést v ještě detailněji propracované verzi. Tu si mohou lidé a především jejich čtyřnozí mazlíčci nyní vyzkoušet po celé České republice.

Jak bude její provoz fungovat?

Pestaurace je vlastně pojízdný foodtruck, tudíž bychom ji chtěli v průběhu následujících měsíců představit psím pánčkům po celé republice. Na našem psím menu je několik jídel, ze kterých si mohou pejsci sami vybírat. Servírujeme krmivo nejvyšší kvality, mokrě krmivo a další suroviny tak, aby si psi degustátoři nejen pochutnali, ale získali i správné a důležité živiny

do svého těla. Součástí Pestaurace je i menší hřiště, kde si mohou pejskové a jejich páníčci vyzkoušet základní agility trénink.

Co bude Pestaurace nabízet?

Jak již bylo zmíněno, nabídka hlavního menu je velmi bohatá, a tak váš mazlíček může ochutnat například dobroty v podobě vytříbených granulí unikátně složených z čerstvého hovězího masa s bylinkami a houbičkami Shiitake na špenátových lístcích, s plátky dýně, bramborovým pyré a se zeleným hráškem, nebo granule založené na zvěřině se sleděm, špenátem a bylinkami, s houbičkami Shiitake a rozmarýnovou rýží či granule složené z čerstvého lososa, jehněčího a králíčího masa na rozmarýnové rýži s jablečnými měsíčky, bylinkami a houbičkami Shiitake provoněné petrželkou. Navíc se vaši psi mazlíčci mohou těšit i na labužnickou tečku na závěr v podobě křupavých, ručně vyráběných masových plátků se směsí bylinek, amarantovou moukou a blahodárnými dary přírody. Zkrátka každý mlsný jazýček si přijde na své. Degustační menu je zcela zdarma.

Proč je Pestaurace pojízdná?

Naším záměrem je projet s Pestaurací celou Českou republiku a představit koncept co nejvíce lidem. Chceme, aby stejně jako lidé podnikající gastrouturistické výlety měli i psi možnost prožít zajímavý zážitek se svými páníčky.

Co si od Pestaurace slibujete do budoucna? Plánujete např. otevření celé sítě Pestaurací?

S Pestaurací bychom chtěli vyjízďet na nejrůznější akce a veletrhy. Chceme s ní zavítat na místa, kde třeba lidé Fitmin neznají, stejně tak ale i na místa, kde ho znají velmi

dobře. Naším cílem je umožnit pejskům, aby si sami vybrali jídlo, které jim nejlépe voní a chutná, a dopřát jejich majitelům unikátní zážitek z toho, že středobodem naší Pestaurace nejsou oni jako majitelé, ale právě jejich psi parťáci, o které je královsky postaráno. Aktuálně v tuto chvíli více pestauračních foodtrucků neplánujeme, potřebujeme, aby se tento pilotní koncept řádně zaběhl, ale do budoucna – kdo ví? Všechny informace a další zastávky naleznete na www.pestaurace.cz.

Psali o nás

- Tohle je jídlo z restaurace pro psy. Část českých hospod má co dohánět, *Seznamzpravy.cz*, 19.10.2021
- Dopřejte vašim psím mazlíčkům gastronomický zážitek v jedinečné psí restauraci, *Zena-in.cz*, 19.10.2021
- Pojízdná Pestaurace je splněním psí sen. Dají si venku čerstvý gáblík, *Idnes.cz*, 15.10.2021
- Pestaurace láká psy na jídlo jako v luxusní restauraci, *Lidovky.cz*, 15.10.2021
- Gastro zážitek pro mazlíčky. V psí restauraci si vyberou z menu, dostanou i dezert, *Blesk.cz*, 14.10.2021
- Dopřejte vašim mazlíčkům gastronomický zážitek v jedinečné psí restauraci – *Ijournal.cz*, 14.10.2021
- Psí restaurace – *CNN Prima News* (pořad *Nový den*), 14.10.2021 – 38:39
- Je libo rybičku, hovězí či granulku?, *Aha!*, 31.10.2021

Krmivo šampionů na obrazovkách i v rádiích

Podzim byl v naší firmě plný velkých novinek a projektů. Vedle Pestaurace se dala do pohybu také mediální kampaň Krmivo šampionů. Vycházeli jsme z myšlenky, že každý čtyřnohý parták je v očích svého pána šampion. Je zkrátka ten nejlepší, nejšikovnější a nejkrásnější, stejně jako naše lidské ratolesti. Fitmin tak ke každému psovi, kočce nebo koni přistupuje jako k šampionovi, i když nemá doma diplom z výstav či závodů. „Pro nás je každý mazlíček

jedinečným tvorem, kterému chtějí páníčky dopřát to nejlepší. I když je to šampion ve zlobení, pobíhání či hrabání děr na zahradě,“ vysvětluje hlavní myšlenku podzimní kampaně **marketingová manažerka Anežka Petrů.**

Nákupem krmiv značky Fitmin se lidé mohli zapojit do velké spotřebitelské soutěže a vyhrát auto speciálně vybavené pro život a cesty s domácími mazlíčky v hodnotě 500 000 Kč a spoustu

dalších hodnotných cen. Reklamy upozorňující na soutěž jste mohli zaznamenat v rádiích, na televizních obrazovkách nebo v digitálním prostředí. Televizním promo spotem s informacemi o soutěži a sponzoringem jsme navázali na video upoutávku z roku 2020. Soutěž probíhala v říjnu a listopadu. Aktuálně se mohou naši výherci těšit z cen a užít si „předčasné“ Vánoce.

PODPORUJEME

Hard Dog Race

Stejně jako v minulých sezónách byl Fitmin i tento rok partnerem závodů Hard Dog Race. Jedná se o mezinárodní překážkový běžecký závod, který musí člověk a jeho pes absolvovat společně v bahně či ve vodě při překonávání přírodních a uměle postavených překážek. Množství závodů v tomto roce bylo oproti předchozím letům poloviční, i tak však byla návštěvnost rekordní. V Čechách se uskutečnil jeden závod, a to ve Stříbrnicích, zúčastnilo se ho celkem 1 100 závodních párů – tj. člověk a pes.

Osm kilometrů a osmnáct překážek zdolala taky naše „Bocus girl“ Simča

Müllerová spolu se svojí šestiletou fenkou plemene voříšek Eliškou. S přehledem zaujala 12. místo mezi 400 závodnicemi, a výborně tak reprezentovala značku Fitmin. „Vyložení nic těžkého na trati nebylo. Užily jsme si kopce i vodu. Měla jsem velkou radost z Eli. Přestože to byl pro ni první překážkový závod, tak jí žádná z překážek nedělala problémy.“ komentovala průběh závodu Simona Müllerová.

Na první příčce se umístila naše Fitmin ambasadorka Martina Štěpánková.

Nenechali jsme si ale ujít ani závody v Maďarsku. Všude panovala výborná atmosféra a bylo cítit velké nadšení všech účastníků.

JOSEF SUCHÁR

Sdružení Neratov je naše srdeční záležitost. Díbaq s Neratovem dlouhodobě spolupracuje. A tak i proto, že jsme se dlouho nesetkali, přinášíme v předvánočním čase rozhovor s neratovským panem farářem.

Když před 30 lety přišel do Neratova, našel jen pusté místo s rozbořeným kostelem prorostlým stromy. Dnes je vesnička Neratov v Orlických horách oblíbeným turistickým cílem nejen cestovatelů, poutníků a svatebčanů. Farář Josef Suchár dokázal tomuto poutnímu místu vdechnout život a vytvořit malé soběstačné městečko, které nabízí služby všeho druhu a zároveň tak dává práci lidem s hendikepem, kteří by se na trhu práce jen těžko uplatnili. Sám Suchár říká, že on je jen jedním kolečkem z celého soukolí.

Co vám dělá tady v Neratově aktuálně největší radost?

Největší radost mně dělá, že ještě pořád můžeme pracovat, dělat to, co chceme, a že se občas ty věci i daří. Všechny provozy můžou jet, máme pro ně práci a z toho jde radost. Covid s tím v uplynulém čase zamával a zase přichází období strachů, co bude, jaká omezení zase přijdou. Naše provozy jsou spojené s tím, že pracuji s lidmi, vítají lidi, které my tady v Neratově potřebujeme.

„Neratov nejsem já, ale příběh všech místních lidí i poutníků, kteří přicházejí a odcházejí.“

Nemáte někdy pocit, že se třeba právě ve spojení s covidem radost z naší společnosti vytrácí?

Vždycky to bude záležet na člověku, pro co se rozhodne. Buďto můžete pořád brblat, že je všechno špatně, a vždycky něco špatného najdeme. Anebo je to obrácené nastavení, že člověk i v tom, co je obecně bolavé, najde něco, co ho může pozvedat, co může dělat, aby do života vnášel radost. To je taky poslání tohoto poutního místa a křesťanství obecně. Je to o lidské vzájemnosti, že jeden druhému můžeme dělat radost. Někdy to může zaskřípat, ale o to je to potom silnější.

Máte nějakou radu pro člověka, který za vámi přijde a má pocit, že mu nic nedělá radost?

Já se snažím být opatrný na slova. Nejsem děd Vševed, který rozdává moudra. Já bych rád byl ten, který lidem pomůže radost najít, ale vždycky je to o společném hledání.

Má úloha je spíš v tom být blíž lidem a pomoci jim, aby i oni hledali, protože pokud hledají, tak najdou. Pokud přestanete hledat, tak to skončí. Každý z nás to má nastavené jinak a myslím si, že člověk by měl být k tomuto velmi pokorný, protože to, co funguje u mě, nemusí fungovat u někoho jiného. Naučené fráze spíš lidi naštvou.

Neratov se stal cílem tisíců turistů. Byl to váš původní záměr, nebo je taková návštěvnost už příliš velká?

Poutní místo je stavěné proto, aby vítalo poutníky, takže čím víc poutníků přichází, tím líp. Každé poutní místo má určitou barvu a potřebuje nějakou dynamiku. Nejdřív je takové to ejchuchu juchuchu, ale pak by mělo následovat ztišení a zklidnění, nádech a výdech, to je jedna z věcí, o kterou se snažíme. Když jsme začínali, tak já jsem taky nevěděl, jak poutní místa fungují. Chtěli jsme sem vrátit život a ono to postupně vykrytalizovalo. K tomu se přidal také fakt, že lidé objevili Orlické hory. My jsme v jejich středu, vede přes nás hřebenovka, takže jsou mnohé věci, které se kumulují. Někdy je tady hodně lidí, to je jedna z věcí, kterou nám vytýkají chalupáři. Naprosto je chápu, že sem chtějí jezdit do klidu, ale za všechno my nemůžeme. Jde taky o způsob, jak se na to člověk dívá. Můj tatínek mi vždycky říkával: Musíš mít vždycky něco, abys mohl hosta uctít.

On pálil výbornou slivovici, takže měl vždycky něco vzácného. My tady máme nádherný kout přírody, krásný kostel a chtěli bychom se o to s lidmi podělit. Většina staveb, které teď dáváme dohromady, je spojená právě s tím, abychom se o poutníky mohli postarat, aby tady mohli zažít to, pro co sem přišli,

a odešli s radostí. S tím se poji spousta činností, které dělají naši lidé s hendikepem. Všechno je podřízeno servisu pro přicházející. Teď se snažíme turistický ruch nasměrovat dolů k řece, k polské straně, abychom to trochu rozčlenili a aby výtky chalupářů nemusely být tak velké. Některé z našich aktivit chceme směřovat do klidu.

Jak si takové aktivity můžu představit?

Teď jsem se s přáteli vrátil z Assisi. Tam je známý kostel sv. Františka a celé město je podřízené lidem, kteří na toto místo přicházejí. Je upravené tak, aby vítalo poutníky. Pak tam je jeden kostelík, San Damiano, kde to všechno začínalo, kde žila sv. Klára, a ten je kousek stranou. Je to nádherné, tiché místo. My jsme tam byli po sezóně, takže lidí tam nebylo mnoho. Buď člověk chce to wau, nebo naopak ztišení a musí si najít čas, kdy to tam je. To je jedna z věcí, se kterou se snažím počítat. Ani lidé tady v Neratově nenajdou vždycky to stejné.

Jak bude podle vás vypadat Neratov za 5–10 let?

Těžko se to dneska odhaduje. Nevíme dne ani hodiny. Teď před námi stojí oprava střechy kostela, protože nám do něj teče. Potom nás čeká ještě jedna z posledních budov. To je domeček u silnice. Dřív se používal jako ubytování, ale už je vybydlený. Tam se musí udělat celková rekonstrukce a měly by tam vzniknout malometrážní byty pro lidi důchodového věku i z řad našich klientů. Některí už nebudou moci pracovat, tak aby nemuseli odejít. Domy už jsou postavené a kolem nich musíme vybudovat infrastrukturu. Veškeré povrchy, komunikace, sázení stromů. Ještě nás čeká vytvoření křížové cesty smíření kolem kostela. Návrhy už se utváří, jestli se povede, tak bude moc hezká, ale taky to není hned. Byl bych moc rád, kdybychom tyhle věci měli zhruba hotové. Tady to bude vždycky nekončící činnost, o tom je taky život, že pořád něco vytváříte, ale neměla by to být pořád expanze do nového. I budova bývalé

školy, kde je naše základní středisko, bude mít 30 let po opravě, takže to znamená se do toho zase pustit. Električka, topení...

Byl bych rád, aby tady za 5 let byli pořád lidé, kteří to budou chtít dělat. Aby měli radost z toho, že to můžou dělat. To je hodně důležité, protože pak se to pozná. Buďto to děláte za prachy, nebo proto, že z toho máte radost, a to je rozdíl.

Mám pocit, že tím hnacím motorem a motivací pro místní lidi jste vy sám... Jak to vnímáte?

Teď už je to velká firma, takže už to není o tom, že bych je motivoval já. Já se snažím být součástí celého tohoto příběhu. Rozhodně nejsem já ten příběh. Neratov nejsem já, ale příběh všech místních lidí, ale i poutníků, kteří přicházejí a odcházejí, a pokud se jim tu líbí, tak pochválí nebo pomůžou, tak to funguje a o tom je Neratov. Já jsem jedním tím kolečkem z celého soukolí. Jsem rád, že tady to místo pořád mám. Když je člověk někde hodně dlouho, může mít tendenci zajet do nějakých vyjetých kolejí a těžko přijímá novosti, které jsou důležité. Proto je zapotřebí, aby nebyl jenom jeden guru, ale aby se mohli realizovat i jiní. Vadí mi, když je to pořád o mně. Neratov nedělám já. Pokud se chtějí lidé něco o Neratově dozvědět, je dobré zajít podívat se do chráněných dílen a bydlení. Každý vedoucí vytváří mikrosvět, který je velice různorodý. Máme tady různé typy klientů, s různými zraněními a bolestmi, a musíme pro ně najít místo, kde jim to bude co nejlépe vyhovovat.

Já jsem patřil k týmu lidí, kteří to zakládali, a teď už jsem tady spíš takovou fosilií. Jsem tady 30 let. Už nastoupila další generace,

kteří tím žijí a vytváří potřebnou dynamiku. Je to živé. Fakt je ten, že jsem si to neuměl představit, kam až to může dorůst. Dnes jsem rád, že je to takové, jaké je. Z toho je radost.

Říkáte, že někteří přichozí poutníci přiloží ruku k dílu nebo některé firmy pomáhají finančně. Je taková pomoc pro vás důležitá?

Samozřejmě. Každá z těchto pomoci dělá Neratov tím, čím může být. Je to velká radost, když vám někdo přijde říct, že si toho, co tady děláme, váží a chce nám s tím nějakou formou pomoci. Za to patří velké díky i firmě Dibaq.

Blíží se advent. Máte toto období rád a jak ho prožíváte?

Snažíme se do našeho života vnést advent. Advent je čekání na příchod spasitele. Já se snažím, aby i předvánoční bláznění dostalo nějaký smysl. Nechci lidem říkat, aby přestali pobíhat po obchodácích. Je to už takový folklór. Lidi to tak mají a patří to i k byznysu. Také vánoční příběh je s tím spojený. Ani Marie s Josefem to neměli o moc jednodušší. Zbláznil se mocipán a řekl, že se musí spočítat všichni lidé, a tak začalo stěhování z jednoho místa na druhé. Blázelec, který máme v obchodácích, abychom udělali někomu radost, si oni také zažívali. Museli putovat, ona čekala dítě, neměli kde být, takže to rozhodně nebyla žádná idylka. Ale pořád to bylo spojené s tím, že nevzdali očekávání příchodu spásy, i když nevěděli, jak to vlastně bude. Měli jiné představy o tom, jak by měl přijít mesiáš, král králů, ale prali se s tím, jak uměli. A myslím si, že to je poselství adventu, abychom dokázali přijmout to, co právě je, v čase, který prožíváme. Abychom neztratili identitu, to, co chceme, a proč to děláme. Přes všechny věci je nejdůležitější vztah. A to v čase adventu pořád ještě nějakým způsobem přetrvává. Vzpomeneme si na své rodiče a blízké, je to o pospolitosti a vlastně je to takový velký svátek dětí, které jsou božím požehnáním.

CESTUJEME

5. - 8. 9. 2021 Animal tech

Mezinárodní veletrh pro živočišnou výrobu ANIMAL TECH a Národní výstava hospodářských zvířat byly první velkou veletržní akcí, která po více než roční vynucené přestávce zahájila restart veletrhů na brněnském výstavišti. Ani Fitmin nemohl chybět a před zraky 20 000 příchodících návštěvníků jsme prezentovali naše koňské výrobky a značku Bocus.

24. - 26. 9. Kůň 2021

Lysá nad Labem

Naše koňské produkty jsme představili také na nejstarší středoevropské výstavě koní určené všem příznivcům jezdeckého sportu, vozatajství, drezury, ale i samotného chovu koní. Milovníci koní tady mohli spolu s námi sledovat pestrou ukázkou plemen koní, poníků i oslů, kterých bylo pod střechou výstaviště ustájeno 120.

29. 9. - 3. 10. 2021 Světová výstava psů 2021 - Brno

Pořadatelství Světové výstavy psů všech plemen se vrátilo do Čech po téměř 30 letech. I pro nás měla tato výstava speciální význam v tom, že jsme poprvé vyvezli Pestauraci jako prodejní vůz. Prezentovali jsme nabídku našich vysoce kvalitních krmiv pro psy.

21. - 24. 10. 2021

FOR PETS Praha

Na výstavišti v Praze Letňanech v rámci chovatelského veletrhu má Fitmin stánek každý rok. Tentokrát jsme sklídili velký úspěch s naší Pestaurací, která nenechala nikoho chladným. Ukázali jsme lidem, že i pejška můžete pozvat na oběd.

CO NOVÉHO NA FARMĚ

Chovatelská stanice Fitmin

byla založena v roce 2002 a je zaměřená především na chov psů plemene border kolie. Naším cílem je, aby v chovatelské stanici Fitmin vyrůstali psi zdraví a všestranní, oceňováni nejen na výstavách krásy, ale také na zkouškách a soutěžích v kynologických sportech. Postupem času se začala na naši farmě zabydlovat i další zvířata – osli, slepice, krávy, ovečky a další. Rádi u nás vidíme nejen dětské návštěvníky, kteří tady mohou poznat, co všechno chov a péče o zvířata zahrnuje.

Ovečky plemene texel

Chov masné plemeno ovčí texel, které se v Čechách začíná těšit velké oblibě. Jehňata po texelských beranech totiž vynikají růstovou

schopností, jsou výborně osvalená a mají větší výtěžnost masa. Naše ovečky ale nekončí na jatkách, protože se zaměřujeme na chov plemenných zvířat. Aby mohli být beránci plemenní, musejí jet na trh. Letos jsme na nákupním trhu ve Zlobici získali pohár za nejlepší kolekci předvedených beránků. Na trhu v Lysé nad Labem se pak jeden náš beránek umístil na druhém místě.

Charolaiský skot a koně

Zvířecí obyvatelé farmy začátkem listopadu rozšířilo také osm kraviček plemene charolais. Charolaiský skot je mohutné masné plemeno skotu původem z Charolles ve Francii. Na farmu se také vrátili koně. Máme u nás ustájené dostihové koně, kterým se věnuje jejich trenér a připravuje je na závody.

ROZHOVOR SE ZAMĚSTNANCEM

Jak to vypadá, když vám práce přináší radost, jsem poznala při rozhovoru s panem Peškem. V chovatelské stanici firmy Dibaq pracuje jako traktorista a údržbář tři roky a přijal tohle malé hospodářství za své. Málokdy odjíždí z práce na čas a mimo sezónu vylepšuje prostředí farmy svými dřevěnými výrobky. Pod jeho rukama vznikla malá zvonice, plot nebo dřevěné lavice, které vytvářejí milou atmosféru nejen pro jeho kolegy, ale taky pro návštěvníky.

„Chtěl bych, aby to tady bylo pěkné.“
Roman Pešek

Co máte tady na farmě na starost?

V létě sekám trávu, vyvážím kontejnery z firmy, hnůj od zvířat. Patří k tomu taky různé údržbářské práce. Jsem tady jediný chlap na farmě.

Vždycky jste pracoval v zemědělství?

Ano. Celý život jsem dělal v zemědělství. Už když jsem přišel z vojny, začali jsme hospodařit. Měli jsme krávu, býky, prasata.

Pak ale přišel čas, kdy jsme s manželkou začali být unavení, bouchli jsme do stolu a skončili. Tenkrát to nebylo jako dnes, všechno se dělalo ručně. Z příbuzenstva nikdo nehospodařil, jenom já.

Proč jste se rozhodl pro práci tady v Dibaqu na farmě?

Podmínky v družstvu nebyly ideální a už mě nebavila jednotvárná práce. Tady je to každý den jiný. Jezdím také na výstavy s berany. Musíme je dát do vozíku a tam je potřeba síla, tam musí být chlap.

Co vám tady dělá radost?

Když to tady vzkvétá. Udělali jsme tady třeba záhonky, kde to dřív leželo ladem. Na jaře jsme měli tele, které teď odjelo do Turecka. Teď jsme pořídili 8 krav, a tak jsem jim předělával chlév, aby se tam všechny vešly, a to je zase takový nový impuls, který mi dává chuť do práce.

Vy tady ale děláte taky věci, které nemáte v popisu práce. Myslím tím zvonici, plot a další doplňky, které jste udělal z vlastní iniciativy...

Baví mě práce se dřevem, i když jsem vyučený od železa. V létě je hodně práce, hodně sušení, tak nestíhám a dílna stojí. Ale když mám trochu času, tak něco udělám. Je to vždycky aktuální nápad. Třeba ta zvonice. Mám jednu takovou doma. Sehnal jsem dřevo a pak jsem přes Vánoce udělal jednu i sem. Chtěl bych, aby to tady bylo pěkné. Jezdí sem školy, v létě děti z táborů, tak jsem udělal dřevěné lavice, aby si měly kam sednout.

Kolik času tady trávíte?

Přiznám se, že málokdy jedu domů o půl čtvrté. Je tady klid a je pořád co dělat.

PŘÍBĚH PRODUKTU

Fitmin Purity Snax

Křupavé pochoutky Snax jsou oblíbenými produkty společnosti Dibaq a především jejích zákazníků. Jedná se o přírodní masovou pochoutku určenou psům a kočkám, jejichž majitelé dbají na zdravou výživu svých mazlíčků a chtějí je odměňovat co nejkvalitnějšími produkty.

Pamlsky pro psy i kočky se podle generálního ředitele Petra Krivohlávky vyrábějí v Dibaqu již od roku 2003. „Tenkrát se to jmenovalo Premium. Myšlenka byla, abychom dělali pochoutky, které jsou zdravé a prospěšné zvířeti. Na trh jsme postupně uváděli pět druhů, bonbóny a podobně. Ten projekt ale nebyl úplně úspěšný,“ přiznává. Zákazníci tehdy totiž ještě nebyli zvyklí hledět na kvalitní suroviny, z nichž je pochoutka pro jejich chlupaté kamarády složená, zajímala je spíše cena. Neuvědomovali si, že má-li výrobek přírodní složení a unikátní technologii výroby, nemůže se cenově rovnat sériově vyráběným a chemicky stabilizovaným pochoutkám zejména z Číny.

Doba se naštěstí změnila, lidé začali dbát na zdravý životní styl nejen svůj, ale i svých domácích miláčků. „Naše politika je dnes jiná, my se už ani nesnažíme cenově rovnat s těmi čínskými produkty. Hledáme si svého zákazníka, který chce pro svoje zvíře to nejlepší – zdraví,“ potvrzuje Petr Krivohlávek a popisuje, v čem jsou Snaxy unikátní: „Snaxy jsou jedinečné jednak složením surovin, jednak myšlenkou, že i pamlssek může být zdraví prospěšný. A potom také tím, že je to ručně vyráběná pochoutka, a je to tedy něco jiného než technologický produkt.“

Snaxy neobsahují chemické konzervanty, dochucovadla ani aroma, vyrábějí se z čerstvého syrového masa (obsahují ho až 85 %), bylinek, rýže a dalších přírodních surovin. Při výrobě se dbá na zachování chuti masa a živin.

Generální ředitel k tomu dodává: „I člověk by mohl Snaxy ochutnat. Maso, které na výrobu používáme, je kvalitní, ale pochoutky by vám

nechutnaly, protože se do nich nepřidává sůl. Člověku chutná, co je osolené nebo nějak ochucené. Psův nebo koček by takto upravené pochoutky také víc chutnaly, ale sůl není dobrá pro zvíře, stejně tak jako není dobrá pro člověka. Rozdíl je v tom, že u zvířete množství soli snáze ohlídáme.“ Pro chovatele může být kromě výše uvedených kladů potěšující i to, že Snaxy vydrží čerstvé až rok a zakoupí je v novém, ekologickém obalu.

100%
BEZ CHEMIE

RUČNÍ
VÝROBA

ČESKÝ
VÝROBEK

Tip redakce:

- vánoční bonboniéra pro psy obsahující osm druhů pamlsků

- výhodné balení čtyř příchutí pamlsků pro kočky

ROZHOVOR O CANISTERAPII

Canisterapie je léčebný kontakt psa a člověka. Pes svoji přítomností dokáže vyvolat dobrou náladu všude tam, kde je jí nedostatek. A protože rádi radost rozdáváme, jsme velmi pyšní na to, že se **Lucie Šafářová** z naší chovatelské stanice věnuje právě canisterapii. Se svojí fenkou Zairin May Fitmin navštěvuje seniory v žambereckém Albertinu, děti v neratovské speciální škole, kde pomáhá zlepšovat jejich psychiku, motoriku, soustředění anebo prostě jenom zpříjemní jejich den.

„Vidím rozzářené obličeje dětí anebo seniorů, kteří se tváří, jako když rozbalí dárek a dostanou to, co si hrozně moc přáli.“

Jak dlouho už se canisterapii věnujete?

Canisterapii se věnuji od roku 2010, kdy jsem v létě složila zkoušky se svou první fenou Odetou Fitmin (již není mezi námi). S canisterapií jsem se poprvé seznámila na praxi při studiu VOŠ, kterou jsem absolvovala na farmě, kde nyní pracuji. Velký dík patří manželům Loučkovým, kteří mě do canisterapie zasvětili a občas jsem jim byla pomocnou rukou v Domově pod hradem Žampach.

Musela jste absolvovat nějaké speciální školení?

Každý, kdo se věnuje canisterapii, by měl být proškolen a projít nejlépe vstupními testy a pak následně složit také zkoušku. Já osobně jsem vše dělala u organizace Výcvikové canisterapeutické sdružení Hařík, z. s. Celý výcvik trval 5 dní a byl zakončen zkouškou. Výcvik je zaměřen na vzdělávání psůvodů. Psůvod absolvujete teoretickou přípravu v podobě souboru přednášek zaměřených na problematiku dobrovolnictví, na činnost z. s. Hařík, na cílové skupiny klientů, které

se canisterapie mohou účastnit (problematika canisterapie u seniorů, canisterapie u osob se zdravotním postižením atd.), na etologii psa a další. Výstupem tohoto bloku je ústní zkouška z teoretických znalostí. Druhá část je zaměřena na psa. Zapojíte se do kynologických a socializačních cvičení, modelových situací a zároveň se zúčastníte praktického nasazení přímo v terénu. Vše je ukončeno složením zkoušky, tedy zkoušek canisterapeutického týmu. Po úspěšném zakončení obdrží tým certifikát canisterapeutického týmu. Jeho platnost je na 2 roky, a pokud se tým canisterapii aktivně nevěnuje, tak se jeho platnost neprodlouží.

Kam s pejsky na canisterapii docházíte?

Nyní pravidelně docházím do Albertina střídavě na 3 oddělení – psychiatrie, LDN a sociální lůžka – a do Základní školy speciální Neratov, která je určena pro žáky s mentálním a kombinovaným postižením. Také nárazově navštěvuji školky a školy.

Pro lidi s jakým onemocněním je canisterapie vhodná?

Canisterapie je vhodná úplně pro všechny, daný klient nemusí nutně trpět nějakým onemocněním. Canisterapie kladně působí na psychickou a sociální stránku člověka a zároveň pozitivně ovlivňuje i jeho fyzický stav. Např. je velmi vhodná také ve školkách.

Co vás osobně na canisterapii nejvíc oslovilo?

Jelikož mám ráda práci s pejsky, práci s dětmi a hlavně celkově mně dělá radost někomu přinášet radost. Canisterapie tohle všechno spojuje, a proto mě to baví.

Jaké konkrétní účinky může tento druh terapie mít?

Mezi ty prvotní účinky patří pocity radosti, pohody a uvolnění, při dlouhodobějších návštěvách se pracuje na rozvoji smyslů, jemné a hrubé motoriky, rozvoji sebeobsluhy a samostatnosti, zvyšování sebevědomí, rozvoji komunikačních dovedností a sociálního chování.

Učitelé mi často říkají, že se děti lépe koncentrují na dané úkoly a celkově jsou ochotnější dané úkoly plnit. Jinak při dlouhodobějších a pravidelných návštěvách lze pozorovat také zlepšení motoriky.

Je nějaká rasa, která je pro canisterapii ideální, nebo to může dělat jakýkoliv pejsek?

Pro canisterapii se v podstatě hodí jakýkoliv pejsek (rasa). Důležitá je především jeho povaha a vztah k lidem.

Můžete popsat, jak vypadá vaše návštěva u klienta? Co přesně tam probíhá?

Návštěvy a jejich průběh se liší dle konkrétních klientů. Já osobně provozuji skupinovou terapii. Návštěva trvá cca 30–45 minut dle velikosti skupiny. U starších lidí je určitě důležitá oblast citová, hlavně dotek psa, popovídání o jejich zážitcích se psem, vzpomínání na jejich domácí mazlíčky. Se Zairinkou jim také ukazují různé triky anebo je (pokud jim to jejich motorika dovoluje) zapojím do různých her, např. drží kruhy, které Zairinka proskakuje. U dětí ve speciální škole mám 3 třídy

a v každé jsme cca 30 min. a zase je to v každé různé. Děti například pracují se psími granulemi a různě je skládají, česají pejska a připínají sponečky, vodí pejska na vodítku a hrajeme různé hry uzpůsobené konkrétnímu postižení.

Máte z canisterapie nějaký zážitek, který se vám vryl pod kůži? Nějakou zkušenost, kdy jste si řekla, tak tohle má opravdu smysl?

Konkrétní asi přímo ne, ale kamkoliv přijdu a vidím ty rozzářené obličeje dětí anebo seniorů, kteří se tváří, jako

když rozbalují dárek a dostanou to, co si hrozně moc přáli, tak to si fakt říkám, že ta práce má smysl.

Kolik lidí z Dibaqu se canisterapii věnuje?

Nyní se canisterapii věnuji aktivně pouze já se svojí již druhou služební fenkou Zairin May Fitmin. Letos jí je 9 let a za rok půjde nejspíše už do důchodu, ale máme na farmě nové štěňátko, které ji doufám plně nahradí.

PODPORUJEME
**SKVĚLÝ
ŽIVOT**

**SPECIALISTA
NA VÝŽIVU ZVÍŘAT**

dibaq.cz

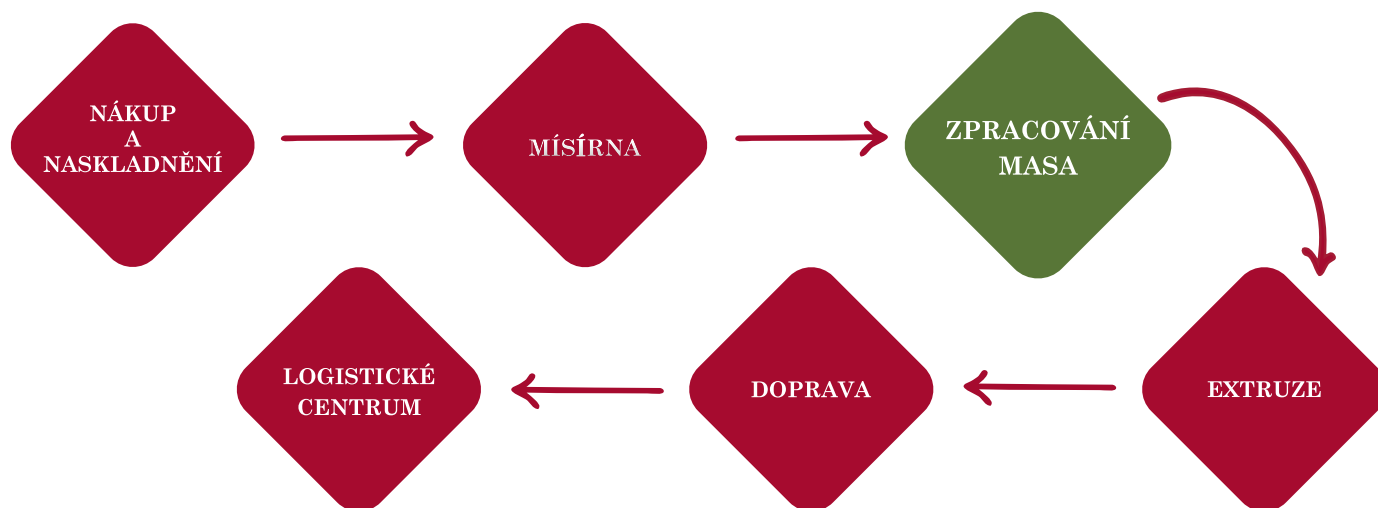
Fitmin
thePet+
bocus

- ◆ Do naší společnosti hledáme zaměstnance, kteří mají za sebou prokazatelné pracovní výsledky.
- ◆ Jsou úspěšní v tom, co doposud vykonávali a mají chuť na sobě pracovat. Jsou prostě produktivní.
- ◆ Dáváme příležitost i absolventům, jak středních škol, tak vysokých škol, u nich zjišťujeme, zda jsou ochotni se rozvíjet, a jsou otevření dalšímu rozvoji.
- ◆ Dbáme také na to, zda kandidát žije v souladu s našimi hodnotami – partnerství, radost, angažovanost, smysluplnost a efektivita

Všechny pracovní nabídky naleznete na prace.dibaq.cz

SERIÁL O VZNIKU GRANULE

Dalším oddělením, které se podílí na výrobě granulí, je zpracování masa. Právě odtud přichází nepostradatelná surovina, tedy čerstvé maso. Naši zaměstnanci ho připravují pro další fázi výroby – extruzi, se kterou velmi úzce spolupracují.

Zpracování masa

Hovězí, jehněčí, vepřové, drůbeží maso. Řeč není ani o nabídce v řeznictví, ani o jídelním lístku v restauraci, ale o oddělení zpracování masa v naší firmě Dibaq. Právě tady tým našich zaměstnanců zpracovává průměrně 200 tun syrového masa měsíčně. Toto množství projde rukama celého týmu.

Náplní práce lidí na tomto pracovišti je podle plánu syrové maso připravit, zapsat jeho teplotu a pečlivě nadávkovat do masového mlýnu. Když se zde maso umele, vzniká „sekaná“. Vozíky s mletým masem poté parkují

v chladicím boxu při teplotě 0–3 °C. Podle Tomáše Ludvíka, který má pod palcem navazující extruzi je na tým lidí ze zpracování masa spolehnutí a spolupráce jim jde dobře.

Z HISTORIE

Památky se musí pravidelně udržovat — oprava domku Prokopa Diviše, který stojí nedaleko naší společnosti

Pokud se půjdete projít nebo pojedete autem směrem na Helvíkovice, po pravé straně před mostem přes řeku Divokou Orlici uvidíte menší roubený domek, kterému svítí do okolí nová fasáda. Domek Prokopa Diviše s maketou Divišova hromosvodu patří pod správu Městského muzea Žamberk a je přístupný v letní sezóně. Expozice v domku je věnovaná slavnému žamberskému rodákovi — katolickému knězi, přírodovědci a vynálezci hromosvodu.

Domek je cenný z hlediska vývoje lidové architektury daného typu na Žambersku. Z tohoto důvodu byl také vyhlášen kulturní památkou a zaslouží si kvalitní opravu, která

vydrží co nejdéle. Koncem srpna letošního roku začala generální

oprava exteriéru. Nejprve byly provedeny opravy vypadaných spár mezi roubením a trhliny ve dřevě fasády. Dle původního postupu byla k opravě použita omazávka připravená z přemrzlé cihlářské hlíny smíchané s řezanou slámou, která se namáčí do vápenného mléka, aby se předešlo plísni. Již takhle důkladně přemýšleli naši předkové.

Ještě před tím musely být citlivě odstraněny špatně držící a nevhodné novodobé

cementové výplně spár a vyspraveny podezdívky z opukového kamene.

Po vyzrání hliněné omítky byly stěny a oba dřevěné štíty obileny vápnem, které bylo připraveno z odležené

hašené vápenné kaše. Tento nátěr byl proveden několikrát, dokud se nedosáhlo požadované kvality a vzhledu. Odležení vápna je důležité z hlediska kvality a přilnavosti na povrchu stěn stavby.

Další činností je obnova komínu domku. Hlavice komínu, která byla postavena z nepůvodních cihel a opatřena cementovou omazávkou, byla rozebrána v jeho nadstřešní části. Následně byla vystavěna komínová hlavice ze starých cihel na vápennou maltu, která byla použita i na spárování. Vše je ponecháno v režném provedení bez omítek. Nezapomnělo se na povrch dřevěných oken a dveří, které byly natřeny olejovým nátěrem stejného odstínu, jako je stávající nátěr.

K obnově domku P. Diviše byla vybrána firma Trastam pod vedením p. Filipa Trunečky z důvodu dlouholeté praxe v oboru stavební obnovy památek a řemeslného zpracování vápenné malty. Firma má pečlivý a konzervativní přístup k obnově památek.

*Z Městského muzea Žamberk
Mgr. Petr Hažmuka*

POVÍDKA

V nové rubrice Libového plátku vám představíme zajímavé autory z našeho regionu. Začtete se do první povídky z Orlického Záhoří.

Rozpad KDČ v Orlickém Záhoří

Ačkoli má Orlické Záhoří jen 243 stálých obyvatel, žijeme tu čilým spolkovým ruchem. Dokonce jsme si z rozpadlé stodoly u hraniční řeky Divoké Orlice postavili úplně novou obecní knihovnu. Finance na ni jsme dostali z projektu Evropské unie „Evropa pro občanky

a občany“. Partnerem projektu byli naši polští spoluobčané z protilehlé osady Długe Bagno. Projekt nám zpracoval starosta, neudělal to ale nezištně. Vymínil si, že mu z projektu zaplatíme nový kancelářský stůl do šatny v hasičárně, kde sídlí obecní úřad. Ale i my v Záhoří víme, že život je zkrátka kompromis.

Protože jsem spisovatel, jmenovala mě obecní rada čestným, tj. neplaceným knihovníkem. Sehnat knihy nebylo těžké. Každý měl těch nepotřebných krámů doma po hromadách. Něco jsme dostali i ze škol a jiných knihoven. Jednou jsem si dokonce půjčil obecní multikáru, dojel si do knižního secondhandu v Hradci Králové a dovezl 350 kilogramů tištěné kultury.

Těžší částí úkolu bylo, jak přivést do knihovny čtenáře. Jen u několika málo spoluobčanů jsem pochyboval,

že by uměli číst. Jedna věc ale je přečíst si na monitoru výsledky Premier League a druhá zahloubat se do jemných odstínů vyjadřování moderní nebo nedej bože klasické literatury.

Zahájil jsem ofenzívu a na nástěnku vedle propagačních materiálů KSČM umístil výrazný plakát vyzývající k členství v Klubu dobrovolných čtenářů. Slíbil jsem pěší výlety s občerstvením, atraktivní besedy s mladými spisovatelkami a zvýhodněný tarif na mobil. Pro začátek jsem naplánoval dvě schůzky měsíčně. Měly být vždy první a třetí úterý v měsíci, nebo kterýkoli následující deštivý den kromě pátku. Máme vyzkoušeno, že internetový signál O2 je v pátek velmi nespolehlivý. Také slunečné počasí kvalitě datového přenosu neprospívá. Navíc během deště udržím čtenáře snáze v budově.

Na první schůzce jsme schválili stanovy už v duchu nového občanského zákoníku a na druhé jsem nalákal čtenáře rozdáváním prošlých koláčků z Babišových pekáren. Dostal jsem je zadarmo, jenom jsem musel do vstupní haly knihovny umístit leták na podporu elektronické evidence tržeb. V Záhoří to nikoho nepobouří. Tam nikdy nikdo elektronickou evidenci kontrolovat nebude. Zvláště ne v zimě. Cesta z okresního Rychnova nad Kněžnou bývá i dva měsíce úplně neprůjezdná. Když jsem tak s otevřenou knihou v ruce pohlížel do ošlehaných zarudlých tváří ostatních horalů, bylo mi jasné, že žádný finančník si netroufne něco po Záhořanech požadovat. Cestou domů přes les by také mohl potkat někoho z nás se sekerou v ruce.

Na třetí schůzku už jsem si ale musel vymyslet nějaký literární obsah. Tu mě potkala šťastná náhoda. Na rutinní schůzce s rakouským velvyslancem jsem se dozvěděl, že Českou republikou projíždí na turné slavná rakouská spisovatelka Veia Kaiser. To by byl jeden bod. Do Prahy k nám na chalupu jezdil korektor nakladatelství Belettris a ten slíbil, že pohovoří o jedné knize. Měl to být román spisovatele Qarga Piaggia o nizozemském homosexuálním jachtaři Gottovi van der Gerechte. Na můj podezřívavý dotaz, proč píše Ital o Holanďanovi, mě korektor utřel, že přece každý ví, že Qargo pochází z provincie Alto Adige a musel uprchnout před tamními nacionalisty. Zahanbeně jsem zmlkl.

Veia Kaiser je krásná mladá žena (26 let). Začala svou přednášku tím, že v němčině lze mnohé vyjádřit velice pěkně, třeba filozofii nebo matematiku, pouze jednu věc ne. „Je to sex.“

Viděl jsem, jak Musilovi, Hořavovi, Kacvinskému a Láďovi Prauzovi v první řadě klesly brady. Buď zvědavostí, nebo proto, že Veia se objevila v krátké sukni a při některých pohybech se jasně prokázalo, že pod plandavým trikem

se neobtěžovala s podprsenkou. Blbě ovšem bylo, že Veia mluvila německy. Samozřejmě že Orlické Záhoří je v Sudetech. Ale od té doby, co umřela stará Ehspannerová, jsem tam byl jediným skutečným Sudetákem. Veia je ovšem nejen krásná, ale i chytrá. Když se několikrát na něco zeptala a Hořava se pořád blbě usmíval, přešla do angličtiny. Poté zkusila italštinu, chorvatštinu a starořečtinu.

Musil se přihlásil, ale jeho otázku jsem raději vůbec nepřeložil a vstoupil jsem do besedy hrdým prohlášením, že jsme vlastně kolegové. Napsal jsem totiž a vlastníma rukama 43× okopíroval humorné dějiny naší obce. Teď jsem jeden podepsaný výtisk Vee daroval.

Veia ještě chvíli něco vyprávěla, už bez naděje, že bychom jí rozuměli, ale to už se z pléna přihlásil o slovo pražský korektor, že krasavici na pódiu vhodně doplní svým výkladem o Qargu Piaggiovi. O nečekaný obrat se postaral Láďa Prauzů. Vstal a zařval:

„Ty pražskej blbečku, okamžitě vypadni! Hned mi bylo divný, když začal mluvit o nějakym spisovateloj Qargo Piaggio. A teď už vím proč! Dneska jsem vez do Kvásin vejce a přede mnou jela taková malá dodávka od firmy Piaggio a jmenovala se Qargo. Z nás si srandu dělat nebudeš! Seber se a vypadni tamtudy, kde nechal tesař díru!“

Korektor už se zvedal a Veia se před něho postavila, aby ochránila čest našeho hlavního města. Musil, Hořava a nakonec i Kacvinský se ale zvedali a já marně uvažoval, jestli rychlá záchranná služba tentokrát dojde do Záhoří ve stanoveném limitu.

Vtom se ale objevila moje manželka. Nevěřila, že by se výše jmenovaní muži mohli zajímat o knihy, a přišla se přesvědčit, co děláme. Podraz, který řekla do pléna, bych od ní ovšem nečekal:

„Víte, že můj muž je proti Michalákové a nechce, aby jí Norsko děti vrátilo?“ To už bylo moc i na Hořavu, po celé vsi známého nacionalistu. Zařval:

„Vyhlásíme Norům válku!“ Zvedl ruku, aby mě udeřil, a nepomohlo ani to, když jsem ho upozornil: *„Patriku, neblbni. S Norskem nemůžeme bojovat. Nemáme žádný loďstvo!“*

Dál už se mi průběh vymkl z rukou. Další schůzku Klubu dobrovolných čtenářů už jsem nesvolával a po svatém Martinu jsem byl odvolán i z funkce knihovníka. To byl konec mé intelektuální kariéry v Orlických horách.

Autorem povídky z Orlického Záhoří je Richard Neugebauer. V následujících číslech Libového plátku představíme další píšící autory z našeho regionu.

Richard Neugebauer

- Narozen 18. 10. 1961 v Rychnově nad Kněžnou
- Gymnázium Žamberk
- Vysoká škola ekonomická v Praze
- Pracuje jako ředitel BOHEMIA Troppau, o.p.s., jako živnostník poskytuje reklamační služby dodavatelům non food, učí na Slezské univerzitě

Literární díla:

- Pomoc pro Erlictál, 2008, ISBN 978-80-7405-009-1, novela
- Pojed' s námi, 2013, ISBN 978-80-87105-46-7, novela
- Dějiny Neratova/Bärnwaldu, ISBN 978-80-270-0083-8, non fiction
- Desítky povídek na literárních serverech (www.pismak.cz)
- Více než sto článků v časopisech

Křížovka o 25 kg českého krmiva
značky Bocus dle vlastního výběru.

www.bocus.cz

bocus	INTERNET. DOMÉNA PRO MAURICIUS	ANGL. TO	KANÓN	MEZINÁ- RODNÍ KÓD ZÁPADNÍ SAMOY	JÍT S DOBOU = BYT ..	DOMÁCKY FILIP	ETYLÉN
ANGL. PORODNÍ ASIS- TENTKA							
OPRAVIT NETĚSNOST							
bocus	PRODEJNÍ STŮL	MAREŠOVY INICIÁLY ZOOLO- GICKÁ ZAHRAĐA			LUTROPIN 2. DÍL TAJENKY		
PODNIK ZAHRA- DIČNÍHO OBCHODU				NA KTERÉM MÍSTĚ SLOVENSKY ODLIŠNÍ			
UNIVER- ZITNÍ ORCHESTR (ZKR.)			PROTĚJŠEK NASTĚNKY OTÁZKA 1. PÁDU				
KADEŘ TLAČÍTKO NA OVLADAČI						VELITEL LODI NEBO LETADLA	PRIMÁT
OPAK NAD			MALÝ VYTVOR PTÁK BĚZEC				
JUBILEJNÍ			KÓD PRO ESPERANTO AMERICKÝ FILM (2002)		INIC. ITALSKÉHO ARCHITEKTA PALLIARDIHO ZČÁSTI		
STUDENÝ VÍTR			INIC. PĚVCE MARGITY JERRYHO RIVAL		ČERNÍ BARONI TISKOVÁ KANCELÁŘ (ZKR.)		NĚMECKÝ ČLEN NEURČITÝ
bocus	KOULET POPĚVEK		GERMÁNIE (ZAST.) ANGL. CHVALO- ZPĚV				
ČÁST KOŠILE			STARO- EGYPTSKÝ BŮH NEBES DVOJZPĚV		NADÁVATI ESTONEC (ŘÍDCE)		
AROMA- TICKÁ SLOUČE- NINA			MOHAME- DÁNSKÝ ODĚV OSTŘÍ		ARABSKÝ SULTANÁT PARTÁK PATA		
bocus	ARCHIVNÍ ZABĚRY (ZKR.) LATINSKÝ KOST	ANGL. TULÁK LÁKADLO	KÓD MIKRO- NÉSIE DROBNÁ ÁRIE		FRAN- COUZSKÝ JEDNA NOSNÍ DÍRKA		
ODEMČENÁ				BOJOVÉ VOZIDLO TURECKÉ MUŽSKÉ JMÉNO		POBÍDKA TAHOUNŮ (NÁŘEČNĚ)	KÉŽ
STÁVAT SE SILNĚJŠÍM (ZAST.)			REALITNÍ KANCELÁŘ (ZKR.) ŘÍMSKÝ 550		TLUMOK PÍSMENO ŘECKÉ ABECEDY		
bocus	BÝVALÁ SPZ BLANSKA MPZ TANZANIE ŘEKA V NIGÉRII	DRUH UHLOVO- DÍKU PLAZ			SMĚS PYTEL		
AGENT 007		PLŽI S ULITOU PŘEDLOŽKA				STAROŘÍM- SKÁ MINCE	TIHLE
STOKA			UKAZOVACÍ ZÁJMENO		NEŠETRNĚ OTRHAT		
SÍDLO V INDIÍ		JMÉNO ZPĚVÁKA SHEERANA	CHEM. ZN. HLINIKU		FINSKÝ SEZÓNA		

Vyluštěnou tajenku zasílejte **do 30.1.2022 na e-mail: zpravodaj@dibaq.cz**. Výherci budou zveřejněni 31.1.2022 na FB bocus.cz a v příštím čísle Libového plátku. Uveďte, prosím, i telefonní číslo, na které se Vám, v případě výhry, ozveme ohledně výběru krmiva.

AKCE V OKOLÍ

Tradiční výstava betlému v České Třebové

4. 12. 2021 – 2. 1. 2022

Městské muzeum v České Třebové připravilo pro návštěvníky tradiční výstavu betlému s názvem Sláva na výsostech Bohu! Lidé si budou moci prohlédnout betlémy ze sbírky českotřebovského muzea, chybět nebude dětem oblíbený mechanický betlém. Představen bude i nově získaný malovaný betlém z Dlouhé Třebové.

zdroj: www.kudyznudy.cz

Novoroční výstup na rozhlednu Andrlův Chlum

1. 1. 2022 10.00 – 20.00 hodin

Na 23. ročník zimní turistické akce pro veřejnost zve KČT Ústí nad Orlicí. Z vyhlídkového ochozu rozhledny, který je ve výši 32 m nad zemí, se otevírá kruhový rozhled po okolní krajině centrální části Ústeckoorlicka.

zdroj: ustinadorlici.cz,
foto: Lukáš Prokeš

Divadlo Benátky pod sněhem

31. 1. 2022 Orlovna v Letohradě

Brilantní situační komedie o pozvání na večeri a zmatení jazyků.

Režie: Jiří Žák

Hrají:

Patricie: Veronika Arichteva /
Kristýna Janáčková

Christophe: Mira Nosek

Nathalie: Lucie Štěpánková

Jean-Luc: Filip Cíl

zdroj: Kulturní centrum
Letohrad

Jablonský masopust

19. 2. 2022 Náměstí Jablonné nad Orlicí

Připomeňte si s námi tradici masopustu. Sejdeme se s přáteli a známými, v kostýmech, s hudbou, koňskými povozy a spoustou skvělého jídla a pití.

zdroj: Sdružení pro Jablonné

Zdeněk Izer na plný coole!

25. 3. 2022 od 19:00 hodin v Divišově divadle Žamberk

Zábavný pořad, ve kterém se diváci budou moci setkat s jedinečným a nezaměnitelným humorem Zdeňka Izera.

zdroj: www.zdenekizer.cz

Vánoční výstava

28. 11. – 22. 12. 2021

Městské muzeum Žamberk vás zve na Vánoční výstavu na téma zvonečky a zvonky, rolničky, zvonkohry.

SPECIALISTA
NA VÝŽIVU ZVÍŘAT

dibaq.cz

Fitmin thePet+ bocus